

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 691/2011

z dnia 6 lipca 2011 r.

w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 338 ust.1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom
narodowym,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej przewiduje między innymi, że Unia „działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska”.
- (2) Decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽²⁾ potwierdziła, że rzetelne informacje o stanie środowiska i o podstawowych tendencjach, presjach i czynnikach zmian zachodzących w środowisku są niezbędne dla opracowywania i realizacji skutecznej polityki oraz – bardziej ogólnie – dla wzmocnienia roli

obywateli. Należy opracować narzędzia pozwalające na lepsze przedstawienie ogółowi społeczeństwa wpływu działalności gospodarczej na środowisko.

- (3) Rzetelne naukowo podejście do mierzenia deficytu zasobów będzie miało w przyszłości decydujące znaczenie dla zrównoważonego rozwoju Unii.
- (4) Decyzja nr 1578/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie wspólnotowego programu statystycznego na lata 2008–2012 ⁽³⁾ wyraźnie mówi o potrzebie stworzenia wysokiej jakości statystyk i rachunków w dziedzinie środowiska. Ponadto w ramach głównych inicjatyw na lata 2008–2012 decyzja ta przewiduje, że w stosownych przypadkach należy stworzyć podstawy prawne w odniesieniu do głównych dziedzin gromadzonych danych środowiskowych dotychczas nieobjętych aktami prawnymi.
- (5) W komunikacie z dnia 20 sierpnia 2009 r. zatytułowanym „Wyjść poza PKB – pomiar postępu w zmieniającym się świecie” Komisja uznała potrzebę uzupełnienia dotychczasowych wskaźników danymi, które uwzględnią aspekty środowiskowe i społeczne w celu opracowywania bardziej spójnych i kompleksowych polityk. W tym kontekście rachunki ekonomiczne środowiska oferują środki służące do monitorowania presji wywieranych przez gospodarkę na środowisko oraz do zbadania, jak można łągodzić te presje. Ponieważ rachunki ekonomiczne środowiska ukazują interakcje między czynnikami ekonomicznymi, czynnikami związanymi z funkcjonowaniem gospodarstw domowych i czynnikami środowiskowymi, dostarczają one więcej informacji niż same rachunki narodowe. Są one istotnym źródłem danych pomocnych w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska,

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2007, s. 15.

- a Komisja powinna uwzględniać je podczas przygotowywania ocen skutków regulacji. Zgodnie z założeniami zrównoważonego rozwoju i dążeniem do stworzenia zasobooszczędnej i niskoemisyjnej gospodarki, zawartymi w strategii Europa 2020 i różnych znaczących inicjatywach, tym bardziej konieczne staje się opracowanie ramowych danych, które w spójny sposób uwzględniałyby zagadnienia z zakresu ochrony środowiska i gospodarki.
- (6) Europejski system rachunków (ESA) ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie⁽¹⁾ (zwany dalej „ESA 95”), spójny z systemem rachunków narodowych (SNA) przyjętym w lutym 1993 r. przez Komisję ds. Statystyki ONZ, jest głównym narzędziem służącym do opracowywania unijnych statystyk gospodarczych oraz wielu wskaźników ekonomicznych (w tym PKB). Ramy ESA mogą być wykorzystane do analizy i oceny różnych aspektów gospodarki (np. jej struktury, jej poszczególnych części i jej rozwoju w czasie), a mimo to, ze względu na specyficzne potrzeby w zakresie niektórych danych, jak np. analiza interakcji między środowiskiem a gospodarką, najlepszym rozwiązaniem jest stworzenie oddzielnych rachunków satelitarnych.
- (7) W konkluzjach z czerwca 2006 r. Rada Europejska wezwała Unię i jej państwa członkowskie do rozszerzenia rachunków narodowych o kluczowe aspekty zrównoważonego rozwoju. Z tego względu rachunki narodowe powinny zostać uzupełnione o zintegrowane rachunki ekonomiczne środowiska dostarczające w pełni spójnych danych.
- (8) Bardzo ważne jest to, aby, w momencie gdy system stanie się w pełni operacyjny, europejskie rachunki ekonomiczne środowiska były aktywnie i precyzyjnie wykorzystywane we wszystkich państwach członkowskich oraz w procesie formułowania polityki Unii we wszystkich odnośnych dziedzinach, jako zasadniczy składnik ocen skutków regulacji, planów działania, wniosków ustawodawczych i innych istotnych rezultatów procesu tworzenia polityki.
- (9) Bardziej aktualne dane można również wytworzyć przez prognozowanie „na teraz”, w którym stosuje się techniki statystyczne podobne do wykorzystywanych w prognozach na przyszłość, by opracować wiarygodne szacunki.
- (10) Rachunki satelitarne pozwalają na rozciągnięcie potencjału analitycznego rachunkowości narodowej na wybrane obszary o znaczeniu społecznym – takie jak presje na środowisko wynikające z działalności człowieka – w sposób elastyczny i bez obciążania ani zakłócania systemu centralnego. Rachunki satelitarne powinny być udostępniane społeczeństwu systematycznie i w zrozumiałej formie.
- (11) System zintegrowanych rachunków ekonomicznych środowiska (SEEA) opracowany wspólnie przez Organizację Narodów Zjednoczonych, Komisję Europejską, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz Bank Światowy jest systemem rachunków satelitarnych w stosunku do SNA. Łączy on informacje dotyczące gospodarki i środowiska we wspólną strukturę ramową, aby umożliwić zmierzenie wkładu środowiska do gospodarki i oddziaływania gospodarki na środowisko. Dostarcza on decydującym wskaźniki i statystykę opisową służącą do monitorowania tych interakcji, jak również bazę danych potrzebną do planowania strategicznego i analizy kierunków polityki w celu określenia bardziej zrównoważonych ścieżek rozwoju.
- (12) SEEA łączy i scala, tak dalece jak to możliwe, różne kategorie rachunków ekonomicznych środowiska. Generalnie wszystkie te kategorie rozszerzają zawarte w SNA koncepcje kosztów, procesu akumulacji kapitału i wielkości zakumulowanego kapitału, uzupełniając je o dodatkowe dane wyrażone w jednostkach fizycznych, aby uwzględnić koszty środowiskowe i wykorzystanie aktywów naturalnych w produkcji, lub modyfikując te koncepcje poprzez wyrażenie tych oddziaływań w wielkościach pieniężnych. W ramach tego podejścia ogólnego niektóre istniejące kategorie różnią się znacznie od siebie pod względem metodyki i problemów środowiska, których dotyczą.
- (13) W roku 1994 Komisja przedstawiła swoją pierwszą strategię dotyczącą „zielonej rachunkowości”. Od tamtego czasu Komisja (Eurostat) i państwa członkowskie opracowały i przetestowały metody rachunkowości, tak że obecnie wiele państw członkowskich regularnie dostarcza pierwsze zestawy rachunków ekonomicznych środowiska. Najbardziej powszechne z nich to rachunki przepływów fizycznych emisji do powietrza (w tym emisji gazów cieplarnianych) i zużycia materiałów oraz rachunki pieniężne dotyczące wydatków na ochronę środowiska oraz podatków i opłat środowiskowych.
- (14) Jednym z celów na okres objęty wspólnotowym programem statystycznym na lata 2008–2012 jest podjęcie działań w celu zastąpienia porozumień prawodawstwem unijnym w pewnych obszarach, w których regularnie sporządzane są statystyki europejskie o wystarczającym stopniu zaawansowania.
- (15) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej⁽²⁾ tworzy ramy odniesienia dla europejskich rachunków ekonomicznych środowiska. W szczególności zawarty jest w nim wymóg zgodności statystyk europejskich z zasadami niezależności zawodowej, bezstronności, obiektywności, wiarygodności, poufności informacji statystycznych oraz opłacalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

- (16) Ponieważ różne zestawy rachunków ekonomicznych środowiska są właśnie opracowywane i znajdują się w różnym stopniu zaawansowania, należy przyjąć strukturę modułową, na tyle elastyczną, by umożliwić m.in. wprowadzanie dodatkowych modułów.
- (17) Należy stworzyć program badań pilotażowych w celu poprawy jakości danych i sprawozdawczości, ulepszenia metodyki i przygotowania się do dalszych działań.
- (18) Wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości powinno być poprzedzone oceną wykonalności.
- (19) Komisja powinna mieć uprawnienia do przyznawania państwom członkowskim odstępstw podczas okresów przejściowych, w zakresie w jakim wymagane są znaczne dostosowania ich narodowych systemów statystycznych.
- (20) Unia powinna stwarzać warunki sprzyjające wprowadzaniu rachunków ekonomicznych środowiska w państwach trzecich, w szczególności tych, które dzielą zasoby środowiskowe (głównie wodę) z państwami członkowskimi.
- (21) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie wspólnych ram dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania i oceny europejskich rachunków ekonomicznych środowiska, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z określoną w tym artykule zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (22) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu dostosowania modułów do zmian w dziedzinie środowiska, gospodarki i postępu technicznego, jak również w celu zapewnienia wsparcia metodycznego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (23) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady

ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽¹⁾.

- (24) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wspólne ramy dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania oraz oceny europejskich rachunków ekonomicznych środowiska w celu umiejscowienia rachunków ekonomicznych środowiska jako rachunków satelitarnych w stosunku do ESA 95, poprzez ustalenie metodyki, wspólnych standardów, definicji, klasyfikacji i zasad rachunkowości, jakie mają być stosowane przy opracowywaniu rachunków ekonomicznych środowiska.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „emisja do powietrza” oznacza fizyczny przepływ gazów lub cząstek stałych z gospodarki narodowej (procesów produkcji lub konsumpcji) do atmosfery (jako części systemu środowiskowego);
- 2) „podatek związany ze środowiskiem” oznacza podatek lub opłatę, w których podstawą opodatkowania jest jednostka fizyczna (lub odpowiednik jednostki fizycznej) czegoś, co ma udowodniony określony negatywny wpływ na środowisko, i które są uznawane za podatek w systemie ESA 95;
- 3) „ogólnogospodarcze rachunki przepływów materialnych (EW-MFA)” oznaczają spójne zestawienia wkładów materialnych do gospodarek narodowych, zmian poziomu zapasów materialnych w gospodarce oraz wpływów materialnych do innych gospodarek lub do środowiska.

Artykuł 3

Moduły

1. Rachunki ekonomiczne środowiska, które mają być zestawiane we wspólnych ramach określonych w art. 1, grupuje się w następujących modułach:

- a) moduł rachunków emisji do powietrza, określony w załączniku I;
- b) moduł podatków związanych ze środowiskiem według rodzajów działalności gospodarczej, określony w załączniku II;

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

c) moduł ogólnogospodarczych rachunków przepływów materialnych, określony w załączniku III.

2. Każdy załącznik zawiera następujące informacje:

a) cele, dla których rachunki mają być zestawiane;

b) zakres przedmiotowy rachunków;

c) wykaz elementów, dla których dane mają być zestawiane i przekazywane;

d) pierwszy rok referencyjny, częstotliwość i terminy przekazywania danych w celu opracowywania rachunków;

e) tabele sprawozdawcze;

f) maksymalną długość okresów przejściowych, o których mowa w art. 8, w czasie których Komisja może przyznać odstępstwa.

3. W przypadku gdy konieczne jest uwzględnienie zmian w dziedzinie środowiska, gospodarki oraz postępu technicznego, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 9, aktów delegowanych, które:

a) zawierają wskazówki metodyczne; oraz

b) aktualizują załączniki, o których mowa w ust. 1, w stosunku do informacji, o których mowa w ust. 2 lit. c)–e).

Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z niniejszym ustępem, Komisja zapewnia, by jej akty delegowane nie nakładały znacznych dodatkowych obciążeń administracyjnych na państwa członkowskie i na respondentów.

Artykuł 4

Badania pilotażowe

1. Komisja opracowuje program badań pilotażowych, który państwa członkowskie zrealizują dobrowolnie w celu rozwijania sprawozdawczości i doskonalenia jakości danych, stworzenia długich szeregów czasowych i opracowania metodyki. Program ten obejmuje badania pilotażowe analizujące wykonalność wprowadzenia nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska. Opracowując program, Komisja zapewnia, aby na państwa członkowskie i respondentów nie zostały nałożone dodatkowe obciążenia administracyjne lub finansowe.

2. Wyniki badań pilotażowych są oceniane i publikowane przez Komisję z uwzględnieniem korzyści wynikających z dostępności danych w stosunku do kosztów ich zgroma-

żenia i do obciążenia administracyjnego wywołanego obowiązkiem ich składania. Wyniki te uwzględnia się we wnioskach dotyczących wprowadzania nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska, które Komisja może przedstawić w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 10.

Artykuł 5

Gromadzenie danych

1. Zgodnie z załącznikami do niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie gromadzą dane konieczne do obserwacji elementów, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c).

2. Państwa członkowskie gromadzą wymagane dane, stosując zasadę upraszczania procedur administracyjnych i korzystając z rozmaitych źródeł wymienionych poniżej:

a) kwestionariuszy;

b) procedur estymacji statystycznej, jeżeli niektóre z elementów nie są obserwowane dla wszystkich jednostek;

c) źródeł administracyjnych.

3. Państwa członkowskie informują Komisję i dostarczają szczegółowych danych na temat zastosowanych metod i wykorzystanych źródeł.

Artykuł 6

Przekazywanie danych do Komisji (Eurostatu)

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) dane przedstawione w załącznikach, łącznie z danymi poufnymi, w terminach określonych w tych załącznikach.

2. Dane są przekazywane we właściwym formacie technicznym, który ma zostać określony przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Artykuł 7

Ocena jakości

1. Do celów niniejszego rozporządzenia do danych, które mają być przekazane, stosuje się kryteria jakości określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji (Eurostatowi) sprawozdanie dotyczące jakości przekazanych danych.

3. Przy stosowaniu do danych objętych niniejszym rozporządzeniem kryteriów jakości, o których mowa w ust. 1, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia zasad, struktury i częstotliwości składania sprawozdań dotyczących jakości. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

4. Komisja (Eurostat) ocenia jakość przekazanych danych i może – w terminie jednego miesiąca od otrzymania danych – zwrócić się do danego państwa członkowskiego o dostarczenie dodatkowych informacji dotyczących danych lub, w stosownych przypadkach, o dostarczenie zmienionego zestawu danych.

Artykuł 8

Odstępstwa

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu przyznania państwom członkowskim odstępstw podczas okresów przejściowych określonych w załącznikach, w zakresie w jakim narodowe systemy statystyczne wymagają znacznych dostosowań. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

2. W celu uzyskania odstępstwa na mocy ust. 1, dane państwo członkowskie przedkłada Komisji należycie uzasadniony wniosek do dnia 12 listopada 2011 r.

Artykuł 9

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 3 ust. 3, przekazuje się Komisji na okres 5 lat od dnia 11 sierpnia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed zakończeniem wspomnianego okresu pięcioletniego. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okresy o takiej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego takiego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja ta staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 3 wchodzi w życie wyłącznie jeżeli ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 10

Sprawozdanie i przegląd

Do dnia 31 grudnia 2013 r. a następnie co trzy lata, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się w szczególności jakość przekazywanych danych, metody gromadzenia danych, obciążenia administracyjne ponoszone przez państwa członkowskie i respondentów, a także wykonalność i skuteczność tych statystyk.

W stosownych przypadkach i z uwzględnieniem wyników, o których mowa w art. 4 ust. 2, do sprawozdania dołączone są wnioski:

— dotyczące wprowadzenia nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska, takich jak wydatki i przychody związane z ochroną środowiska (EPER)/rachunki wydatków na ochronę środowiska (EPEA), sektor towarów i usług związanych z ochroną środowiska (EGSS), rachunki energetyczne, transfery związane ze środowiskiem (subsydia) oraz rachunki dotyczące wykorzystania zasobów i wydatków na zarządzanie (RUMEA), rachunki gospodarki wodnej (ilościowe i jakościowe), rachunki związane z odpadami, rachunki związane z lasami, rachunki usług dostarczanych przez ekosystemy, ogólnogospodarcze rachunki zasobów materialnych (EW-MSA) oraz pomiary niewykorzystanych wydobytych materiałów ziemnych (w tym gleby),

— opracowane w celu dalszej poprawy jakości danych i metod ich gromadzenia, a tym samym poprawy zakresu i porównywalności danych oraz ograniczenia obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw i administracji.

Artykuł 11

Komitet

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego utworzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 lipca 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

MODUŁ RACHUNKÓW EMISJI DO POWIETRZA

Sekcja 1

CELE

W rachunkach emisji do powietrza rejestruje się i przedstawia dane dotyczące emisji do powietrza w sposób zgodny z systemem rachunków narodowych. Rejestruje się w nich emisje do powietrza z gospodarek narodowych według określonego w ESA 95 podziału na rodzaje działalności gospodarczej powodującej emisję. Działalność gospodarcza obejmuje produkcję i konsumpcję.

W niniejszym załączniku określone są dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie na rachunkach dotyczących emisji do powietrza. Dane te będą opracowywane w sposób, który pozwoli na utrzymanie łączności pomiędzy emisją a działalnością produkcyjną i konsumpcyjną przemysłu i gospodarstw domowych. Dane dotyczące bezpośredniej emisji, zgłaszane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, zostaną zestawione z tablicami przepływów międzygałęziowych, tablicami podaży i wykorzystania oraz danymi dotyczącymi konsumpcji w gospodarstwach domowych, które już zgłoszono Komisji (Eurostatowi) w ramach sprawozdawczości ESA 95.

Sekcja 2

ZAKRES

Rachunki emisji do powietrza mają takie same granice systemu jak w ESA 95 i także są oparte na zasadzie siedziby.

Zgodnie z ESA 95, pojęcie siedziby opiera się na następującej zasadzie: o jednostce mówi się, że jest jednostką krajową, jeżeli na obszarze gospodarczym danego kraju posiada ona swój ośrodek zainteresowania gospodarczego – tzn. kiedy angażuje się w działalność gospodarczą na tym terytorium przez okres jednego roku lub dłuższy.

Na rachunkach emisji do powietrza rejestruje się emisję z działalności wszystkich jednostek krajowych, niezależnie od tego, gdzie w rzeczywistości mają miejsce emisje w sensie geograficznym.

Na rachunkach emisji do powietrza rejestruje się przepływy rezydualnych gazów i cząstek stałych pochodzących z gospodarki narodowej i przedostających się do atmosfery. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „atmosfera” odnosi się do części składowej systemu środowiskowego. Pojęcie granicy systemu odnosi się do granicy pomiędzy gospodarką narodową (jako części systemu gospodarczego) a atmosferą (jako części systemu środowiskowego). Po przekroczeniu granicy systemu emitowane substancje znajdują się poza wszelką kontrolą człowieka i stają się częścią naturalnego obiegu materii oraz mogą mieć różne rodzaje skutków środowiskowych.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują statystyki dotyczące emisji następujących substancji zanieczyszczających powietrze:

Nazwa emisji do powietrza	Symbol emisji do powietrza	Jednostka sprawozdawcza
Dwutlenek węgla bez emisji z biomasy	CO ₂	1 000 ton (Gg)
Dwutlenek węgla pochodzący z biomasy	CO ₂ z biomasy	1 000 ton (Gg)
Podtlenek azotu	N ₂ O	tony (Mg)
Metan	CH ₄	tony (Mg)
Perfluorowęglowodory	PFC	tony (Mg) równoważników CO ₂
Fluorowęglowodory	HFC	tony (Mg) równoważników CO ₂
Sześciofluorek siarki	SF ₆	tony (Mg) równoważników CO ₂
Tlenki azotu	NO _x	tony (Mg) równoważników NO ₂

Nazwa emisji do powietrza	Symbol emisji do powietrza	Jednostka sprawozdawcza
Niemetanowe lotne związki organiczne	NMVOOC	tony (Mg)
Tlenek węgla	CO	tony (Mg)
Pył zawieszony < 10 µm	PM ₁₀	tony (Mg)
Pył zawieszony < 2,5 µm	PM _{2,5}	tony (Mg)
Dwutlenek siarki	SO ₂	tony (Mg)
Amoniak	NH ₃	tony (Mg)

Wszystkie dane liczbowe podaje się z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.
2. Statystyki przekazuje się w ciągu 21 miesięcy od końca roku referencyjnego.
3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.
4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.
6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata n-4, n-3, n-2, n-1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

1. Dla każdego elementu wymienionego w sekcji 3 opracowuje się dane zgodnie z hierarchiczną klasyfikacją działalności gospodarczej, NACE Rev.2 (poziom agregacji A*64), w pełni zgodną z ESA 95. Dodatkowo opracowuje się dane dotyczące:

- emisji do powietrza z gospodarstw domowych,
- pozycji pomostowych, które oznaczają pozycje sprawozdawcze służące wyraźnemu zniwelowaniu różnic pomiędzy rachunkami emisji do powietrza zgłaszanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia a danymi zgłaszanymi w oficjalnych krajowych danych statystycznych dotyczących emisji do powietrza.

2. Hierarchiczna klasyfikacja, o której mowa w pkt 1, wygląda następująco:

Emisje do powietrza w podziale na gałęzie przemysłu — NACE Rev.2 (A*64)

Emisje do powietrza z gospodarstw domowych

- Transport
 - Ogrzewanie/chłodzenie
 - Pozostałe
-

Pozycje pomostowe

Całkowita wielkość rachunkowa emisji do powietrza (przemysł + gospodarstwa domowe)

Minus podmioty krajowe za granicą

- Krajowe statki rybackie pływające za granicą
- Transport lądowy
- Transport wodny
- Transport lotniczy

Plus podmioty zagraniczne w kraju

- + Transport lądowy
- + Transport wodny
- + Transport lotniczy

(+ lub –) Inne korekty i rozbieżności statystyczne

= Całkowita emisja substancji zanieczyszczającej X zgłoszona w ramach UNFCCC ⁽¹⁾/CLRTAP ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu.

⁽²⁾ Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości.

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

ZAŁĄCZNIK II

MODUŁ PODATKÓW ZWIĄZANYCH ZE ŚRODOWISKIEM WEDŁUG RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ**Sekcja 1**

CELE

Statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem rejestrują i przedstawiają dane z perspektywy podmiotów płacących podatki, w sposób w pełni zgodny z danymi zgłaszanymi w ramach ESA 95. Rejestrują one przychody z podatków związanych ze środowiskiem w gospodarkach narodowych w podziale na rodzaje działalności gospodarczej. Działalność gospodarcza obejmuje produkcję i konsumpcję.

W niniejszym załączniku określone są dane dotyczące przychodów z podatków związanych ze środowiskiem, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie, w podziale na rodzaje działalności gospodarczej.

W statystykach dotyczących podatków związanych ze środowiskiem można wykorzystywać bezpośrednio statystyki dotyczące podatków i finansów publicznych, ale występują również korzyści z posługiwania się danymi podatkowymi zgłaszanymi w ramach ESA 95, o ile to możliwe.

Aby zapewnić spójność ze sprawozdawczością w ramach ESA 95 i polepszyć porównywalność między krajami, statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem oparte są na rejestrowanych kwotach szacowanych i deklarowanych lub na korygowanych w czasie wpływach gotówkowych.

ESA 95 zawiera także informacje o tym, które branże i sektory płacą wspomniane podatki. Informacje o podatkach zgłaszanych w ramach ESA 95 można znaleźć w rachunkach sektora instytucjonalnego oraz w tablicach podaży i wykorzystania.

Sekcja 2

ZAKRES

Podatki związane ze środowiskiem mają te same granice systemów co ESA 95 i obejmują obowiązkowe jednostronne opłaty w gotówce lub w naturze nakładane przez instytucje rządowe i samorządowe lub przez instytucje Unii.

Podatki związane ze środowiskiem należą do następujących kategorii ESA 95:

- podatki od produkcji i przywozu (D.2),
- bieżące podatki dochodowe, majątkowe itd. (D.5),
- podatki od kapitału (D.91).

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem dla następujących elementów:

- podatki od energii,
- podatki transportowe,
- podatki od zanieczyszczeń,
- podatki z tytułu użytkowania zasobów naturalnych.

Wszystkie dane zgłasza się w milionach jednostek waluty krajowej.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.
2. Statystyki przekazuje się w ciągu 21 miesięcy od końca roku referencyjnego.
3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.
6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata $n-4$, $n-3$, $n-2$, $n-1$ oraz n , gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

Dla każdego z elementów wymienionych w sekcji 3, dane zgłasza się z punktu widzenia jednostek, które płacą podatki.

W przypadku producentów dane zgłasza się w rozbiciu zgodnie z hierarchiczną klasyfikacją działalności gospodarczej, NACE Rev.2 (poziom agregacji A*64 taki jak określono w ESA 95).

W przypadku konsumentów dane zgłasza się dla:

- gospodarstw domowych,
- jednostek zagranicznych.

W przypadku gdy danych nie można przypisać jednej z powyższych grup działalności, dane zgłasza się jako nieprzypisane.

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

————

ZAŁĄCZNIK III

MODUŁ OGÓLNOGOSPODARCZYCH RACHUNKÓW PRZEPIYWÓW MATERIALNYCH (EW-MFA)**Sekcja 1**

CELE

Rachunki EW-MFA obejmują wszystkie materiały stałe, gazowe i ciekłe z wyjątkiem przepływów powietrza i wody, mierzone w jednostkach masy rocznie. Tak jak system rachunków narodowych, rachunki EW-MFA służą do dwóch głównych celów. Szczegółowe przepływy materialne stanowią bogatą empiryczną bazę danych dla licznych badań analitycznych. Wykorzystuje się je także do zestawiania różnych wskaźników ogólnogospodarczych przepływów materialnych w gospodarkach narodowych.

W niniejszym załączniku określone są dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie w rachunkach EW-MFA.

Sekcja 2

ZAKRES

Podstawową zasadą systemu przepływów materialnych jest rozróżnienie pomiędzy zapasami a przepływami. Generalnie przepływ jest zmienną, która mierzy pewną ilość na jednostkę czasu, natomiast zapas jest zmienną, która mierzy ilość w danym momencie. Rachunki EW-MFA opierają się na pojęciu przepływu. Mierzą one przepływy materialne do i z gospodarki oraz zmianę zapasów w gospodarce, wyrażone w jednostkach masy rocznie.

Rachunki EW-MFA są spójne z zasadami systemu rachunków narodowych, takimi jak zasada siedziby. Rejestrowane są na nich przepływy materialne związane z działalnością wszystkich jednostek krajowych gospodarki narodowej bez względu na ich lokalizację geograficzną.

W rachunkach EW-MFA istotne są dwa typy przepływów materialnych przez granice systemów:

1. Przepływy materialne między gospodarką narodową a jej środowiskiem naturalnym. Obejmują one pozyskiwanie materiałów (tj. surowców, materiałów nieprzetworzonych lub pierwotnych) ze środowiska naturalnego oraz uwalnianie materiałów (zwanych często pozostałościami) do tego środowiska.
2. Przepływy materialne między gospodarką narodową a resztą gospodarki światowej. Obejmują one przywóz i wywóz.

W rachunkach EW-MFA ujęte są wszystkie przepływy przekraczające granice systemów, a także powiększenia zapasów stworzonych przez człowieka. Wszelkie inne przepływy materialne w obrębie gospodarki nie są ujęte w rachunkach EW-MFA. Oznacza to, że w rachunkach EW-MFA gospodarka narodowa traktowana jest całościowo i nie są uwzględniane np. międzybranżowe dostawy produktów. Podobnie wyłączone są przepływy w obrębie środowiska naturalnego.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie tworzą w stosownych przypadkach statystyki dotyczące elementów wymienionych w sekcji 5 dla rachunków EW-MFA.

1. Pozyskanie krajowe obejmuje roczną ilość materiałów stałych, ciekłych i gazowych (z wyłączeniem powietrza i wody) pozyskanych ze środowiska naturalnego, traktowanych jako wkłady materialne do gospodarki.
2. Fizyczny przywóz i fizyczny wywóz obejmują wszystkie przywożone lub wywożone towary w jednostkach masy. Towary w wymianie handlowej obejmują towary na wszystkich etapach obróbki – od surowców po wyroby gotowe.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.
2. Statystyki przekazuje się w ciągu 24 miesięcy od końca roku referencyjnego.
3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.
6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata $n-4$, $n-3$, $n-2$, $n-1$ oraz n , gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

Dane, wyrażone w jednostkach masy, opracowuje się dla elementów wymienionych w poniższych tabelach.

Tabela A – Pozyskanie krajowe

1. Biomasa

1.1. Rośliny uprawne (z wyjątkiem roślin pastewnych)

- 1.1.1. Zboża
- 1.1.2. Korzenie, bulwy
- 1.1.3. Uprawy cukrowe
- 1.1.4. Rośliny strączkowe
- 1.1.5. Orzechy
- 1.1.6. Rośliny oleiste
- 1.1.7. Warzywa
- 1.1.8. Owoce
- 1.1.9. Rośliny włókniste
- 1.1.10. Pozostałe rośliny uprawne gdzie indziej niewymienione

1.2. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane), rośliny pastewne i biomasa wypasana

- 1.2.1. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane)
 - 1.2.1.1. Słoma
 - 1.2.1.2. Inne resztki roślin uprawnych (liście buraków cukrowych i pastewnych, inne)
- 1.2.2. Rośliny pastewne i biomasa wypasana
 - 1.2.2.1. Rośliny pastewne (łącznie ze zbiorem biomasy z użytków zielonych)
 - 1.2.2.2. Biomasa wypasana

1.3. Drewno (dodatkowo – nieobowiązkowe zgłaszanie przyrostu netto zapasów drewna)

- 1.3.1. Drewno (przemysłowe drewno okrągłe)
- 1.3.2. Paliwo drzewne i inne pozyskane materiały

1.4. Połowy dziko żyjących ryb, roślin i zwierząt wodnych, polowanie i zbieranie

- 1.4.1. Połowy dziko żyjących ryb
- 1.4.2. Wszystkie pozostałe zwierzęta i rośliny wodne
- 1.4.3. Polowanie i zbieranie

2. Rudy metali (rudy surowe)

2.1. Żelazo

2.2. Metale nieżelazne

- 2.2.1. Miedź (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
- 2.2.2. Nikiel (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
- 2.2.3. Ołów (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
- 2.2.4. Cynk (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)

2.2.5. Cyna (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)

2.2.6. Złoto, srebro, platyna i inne metale szlachetne

2.2.7. Boksyt i inne rudy glinu

2.2.8. Uran i tor

2.2.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

3. **Minerały niemetaliczne**

3.1. Marmur, granit, piaskowiec, porfir, bazalt, pozostałe kamienie ozdobne i budowlane (z wyjątkiem łupków)

3.2. Kreda i dolomit

3.3. Łupki

3.4. Minerały chemiczne i do produkcji nawozów

3.5. Sól

3.6. Wapień i gips

3.7. Gлина i kaolin

3.8. Piasek i żwir

3.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

3.10. Wydobywane materiały ziemne (łącznie z glebą), tylko w przypadku gdy są wykorzystane (nieobowiązkowe zgłaszanie)

4. **Kopalne surowce energetyczne/nośniki energii**

4.1. Węgiel i inne stałe surowce energetyczne/nośniki energii

4.1.1. Węgiel brunatny

4.1.2. Węgiel kamienny

4.1.3. Łupki bitumiczne i piaski asfaltowe

4.1.4. Torf

4.2. Ciekłe i gazowe surowce energetyczne/nośniki energii

4.2.1. Ropa naftowa, kondensat i ciecze towarzyszące gazowi ziemnemu (NGL)

4.2.2. Gaz ziemny

Tabele B (Przywóz — wymiana handlowa ogółem), C (Przywóz — wymiana handlowa z krajami spoza UE), D (Wywóz — wymiana handlowa ogółem), E (Wywóz — wymiana handlowa z krajami spoza UE)

1. **Biomasa i produkty z biomasy**

1.1. Rośliny uprawne, surowe i przetworzone

1.1.1. Zboża, surowe i przetworzone

1.1.2. Korzenie, bulwy, surowe i przetworzone

1.1.3. Uprawy cukrowe, surowe i przetworzone

1.1.4. Rośliny strączkowe, surowe i przetworzone

1.1.5. Orzechy, surowe i przetworzone

1.1.6. Rośliny oleiste, surowe i przetworzone

1.1.7. Warzywa, surowe i przetworzone

1.1.8. Owoce, surowe i przetworzone

1.1.9. Rośliny włókniste, surowe i przetworzone

1.1.10. Pozostałe rośliny uprawne gdzie indziej niewymienione, surowe i przetworzone

1.2. Resztki roślin uprawnych i rośliny pastewne

1.2.1. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane), surowe i przetworzone

- 1.2.1.1. Słoma
 - 1.2.1.2. Pozostałe resztki roślin uprawnych
 - 1.2.2. Rośliny pastewne
 - 1.2.2.1. Rośliny pastewne
 - 1.3. Drewno i wyroby z drewna
 - 1.3.1. Drewno, surowe i przetworzone
 - 1.3.2. Paliwo drzewne i inne pozyskane materiały, surowe i przetworzone
 - 1.4. Złowione ryby i pozostałe zwierzęta i rośliny wodne, surowe i przetworzone
 - 1.4.1. Złowione ryby
 - 1.4.2. Wszystkie pozostałe zwierzęta i rośliny wodne
 - 1.5. Żywe zwierzęta inne niż wymienione w pkt 1.4, oraz produkty zwierzęce
 - 1.5.1. Żywe zwierzęta inne niż wymienione w pkt 1.4
 - 1.5.2. Mięso i przetwory mięsne
 - 1.5.3. Przetwory mleczne, jaja ptasie, miód
 - 1.5.4. Pozostałe produkty pochodzenia zwierzęcego (włókna zwierzęce, skóry, futra, skóry wyprawione itd.)
 - 1.6. Produkty głównie z biomasy
- 2. Rudy i koncentraty metali, surowe i przetworzone**
- 2.1. Rudy i koncentraty żelaza, żelazo i stal, surowe i przetworzone
 - 2.2. Rudy i koncentraty metali nieżelaznych, surowe i przetworzone
 - 2.2.1. Miedź
 - 2.2.2. Nikiel
 - 2.2.3. Ołów
 - 2.2.4. Cynk
 - 2.2.5. Cyna
 - 2.2.6. Złoto, srebro, platyna i inne metale szlachetne
 - 2.2.7. Boksyt i inne rudy glinu
 - 2.2.8. Uran i tor
 - 2.2.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione
 - 2.3. Produkty głównie z metali
- 3. Minerale niemetaliczne, surowe i przetworzone**
- 3.1. Marmur, granit, piaskowiec, porfir, bazalt oraz pozostałe kamienie ozdobne lub budowlane (z wyjątkiem łupków)
 - 3.2. Kreda i dolomit
 - 3.3. Łupki
 - 3.4. Minerale chemiczne i minerale do produkcji nawozów
 - 3.5. Sól
 - 3.6. Wapień i gips
 - 3.7. Głina i kaolin
 - 3.8. Piasek i żwir
 - 3.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione
 - 3.10. Wydobywane materiały ziemne (łącznie z glębą), tylko w przypadku gdy są wykorzystane (sprawozdawczość opcjonalna)
 - 3.11. Produkty głównie z minerałów niemetalicznych
- 4. Kopalne surowce energetyczne/nośniki energii, surowe i przetworzone**
- 4.1. Węgiel i inne stałe produkty energetyczne, surowe i przetworzone

<ul style="list-style-type: none">4.1.1. Węgiel brunatny4.1.2. Węgiel kamienny4.1.3. Łupki bitumiczne i piaski asfaltowe4.1.4. Torf4.2. Ciekłe i gazowe produkty energetyczne, surowe i przetworzone<ul style="list-style-type: none">4.2.1. Ropa naftowa, kondensat i ciecze towarzyszące gazowi ziemnemu (NGL)4.4.2. Gaz ziemny4.3. Produkty głównie z kopalnych produktów energetycznych5. Inne produkty6. Odpady przywożone (tabele B i C)/wywożone (tabele D i E) w celu ostatecznego przetworzenia i unieszkodliwienia
--

W tabelach B i D uwzględnia się następujące modyfikacje odnośnie do zasady siedziby:

<p>Paliwo przechowywane przez jednostki krajowe za granicą (dodanie do przywozu w tabeli B) oraz paliwo przechowywane przez jednostki zagraniczne na obszarze kraju (dodanie do wywozu w tabeli D)</p> <ul style="list-style-type: none">1. Paliwo dla transportu lądowego2. Paliwo dla transportu wodnego3. Paliwo dla transportu lotniczego

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.
